

SETEMBRE 2011 NÚMERO 199

esquerra

esquerra

nacional

HERIBERT BARRERA

REPUBLICÀ DE PEDRA PICADA

**CAS PIRMI: NOVAMENT
IMPLACABLES AMB ELS FEBLES
I SERVILS AMB ELS PODEROSOS**

**BILDU, L'ECLOSIÓ
DE L'ESQUERRA ABERTZALE**

SUMARI

03 EDITORIAL
EL VALOR DE LA POLÍTICA

04 XARXA

05 OPINIÓ

06 TEMA CENTRAL
BILDU

10 PARLAMENTS
LA PARTIDA D'ESCACS
CONTINUA

11 CONGRÉS
L'ENCAIX IMPOSSIBLE
I LA FI DE L'ESTAT
DEL BENESTAR

12 ACTUALITAT

14 DOSSIER
RENDA BÀSICA

16 DOSSIER ENTREVISTA
DANIEL RAVENTÓS

18 MUNICIPALS
EQUILIBRI EN ELS PACTES

19 MÓN
DINAMARCA
SOBREPASSA ELS LÍMITS

20 INNOVACIÓ
CAN PEROL: DE L'HORT
A CASA A COP DE 'CLIC'

21 CULTURA
CONVERSES AMB ORIOL
JUNQUERAS

22 ACTUALITAT
MOLT HONORABLE
PRESIDENT BARRERA

23 MEMÒRIA
11 DE SETEMBRE DE 1976:
DE LA RUPTURA A LA REFORMA

26 TERRITORI

27 AGENDA

esquerra
nacional

Editor Ignasi Llorente
Director Sergi Sol
Redactor en cap Cristian Agudo

Redactors Arnau Albert,
Jordi Aranda, Oriol Duran
Disseny Glòria Comellas
Correcció lingüística Marta Molina
Il·lustracions Jordi Ferrer
Documentació Natàlia Lara
Tancament Santi Bracons
Redacció Esquerra-Secretaria
d'Imatge i Comunicació
Calàbria, 166 08015 Barcelona
Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22
redaccio@esquerra.org
Subscripcions Mònica Andújar
Telèfon 93 453 60 05
subscriptions@esquerra.org
Dipòsit legal B-3690-1998
ISSN 2013-1550
Impressió Imprintsa
Disseny original Jordi Vinyets

DOSSIER

RENDA BÀSICA: UN NOU DRET DE LA CIUTADANIA?

EL VALOR DE LA POLÍTICA

BARRERA SABIA QUE ERA IMPORTANT SER PRESENT AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Ignasi Llorente

L'atzar ha volgut que la mort d'Heribert Barrera es produís la mateixa setmana que les Corts espanyoles debaten una reforma constitucional que, com el mateix procés d'aprovació de la carta magna espanyola, té molt poc de democràtic. L'any 1978, Barrera, des de l'escó al Congrés dels Diputats obtingut gràcies a un pacte amb el Partit del Treball, ja que les sigles d'ERC encara no havien estat legalitzades, va denunciar el text pel blindatge que feia de la monarquia, per afirmar que la única nació era l'espanyola, per no incloure el dret a l'autodeterminació i per situar el castellà en una posició de supremacia.

La clarividència de Barrera va ser extraordinària, i passats 30 anys ningú no dubta que els seus temors sobre la Constitució espanyola s'han confirmat en multitud d'ocasions. Els reptes, doncs, segueixen sent els mateixos, però la gran diferència és que aleshores la majoria de la societat catalana, incloent la mateixa ERC de Barrera, encara confiava en un encaix federal de Catalunya dins de l'estat espanyol.

La lliçó de l'exlíder republicà, tant pel que fa a formar coalició amb un partit trotskista com per

la seva participació en el debat constitucional, és clara. Ell havia viscut prou anys de dictadura com per entendre que si no fas política, deixes que algú altre te la faci. Per això, Barrera sabia que era important ser present al Congrés del Diputats i fer que la veu d'allò que ell i ERC representaven se sentís en aquella cambra.

En un moment que una part de l'independentisme relativitza la importància de la política, o directament qüestiona la participació al Congrés del Diputats, caldria recordar aquells gegants que ens van precedir i saber el valor que tenia per a ells expressar amb claredat i contundència uns desitjos de llibertat, que sense ERC ningú hauria gosat plantejar.

Crec que el millor homenatge que es pot fer a Barrera és que durant el tràmit de reforma constitucional, la cambra espanyola torni a sentir les paraules de l'expresident del Parlament quan va concloure la seva intervenció de forma solemne dient: «jo proclamo des d'aquesta tribuna que Catalunya té dret a l'autodeterminació».

A LES PENES, PUYALADES

LES PIULADES DEL MES

twitter.com/esquerra_ERC

AnnaSimo

Hi ha molt per fer, però que Duran vulgui donar lliçons de democràcia interna a ERC diu molt del polític més valorat pels espanyols 4 agost

cbassaganya

Llegeixo @diariARA despesa sanitària/hab Catalunya és 1.298 €, País Basc 1.623 €. Si s'ha de retallar alguna cosa és el cordó umbilical espanyol 4 agost

davidminoves

Si per Duran és «bona notícia» que el catalanisme formi part del govern d'Espanya, pels que volen una #transicionacional seria una mala notícia 8 agost

illorente

Algú ha culpats les xarxes socials, internet i els videojocs del que passa a Londres? (ah... i les esquerres, que sempre acabem rebent) 9 agost

JosepBargallo

Deuen estar passant coses importants: els uns —CiU— i els altres —PP— ens entretenen amb això de les matrícules 9 agost

elopezdomenech

Sense polítiques de cohesió social, després toca gratar-se la butxaca amb bombers i agents de policia #londonriots #ukriots 10 agost

JosepGinesta

#falsosdebats Salaris baixos no fan competitius els països, els fan *lowcost*. Salari mitjà Espanya 21.500, Alemanya 40.914, Suècia 36.586 12 agost

carme_capdevila

El gir de CiU vinculant immigració i estafa fa fredor, això és verí social pel futur #pirmi 12 agost

Josep_Huguet

La borratxera, el *low cost*, el turisme de marca blanca són pa per avui i gana per demà. El *lum-penturisme* és insostenible 12 agost

LA NOTÍCIA + COMENTADA AL FACEBOOK

www.facebook.com/Esquerra.ERC

Esquerra Republicana de Catalunya

Nova entrada al bloc d'en Joan Tardà: «El PIRMI en mans d'un govern de miserables».

18 agost a les 20.33

A 23 persones persones els agrada

EL MILLOR COMENTARI

Quim Pañart Sánchez

Moltes gràcies per dir, un cop més, allò que calia dir!

RELLANÇAMENT D'EL 9 ESPORTIU

La premsa esportiva en català ha donat un pas de gegant en un terreny en el qual encara està en clar desavantatge, amb el relançament de l'únic rotatiu en la nostra llengua. Amb 40 pàgines a color, competirà de tu a tu amb les altres capçaleres.

EL TURISME DE BORRATXERA S'ESTÈN

Els aldarulls nocturns han marcat l'estiu a diversos municipis costaners, posant de manifest els problemes que comporta la promoció del turisme de borratxera. Cal revisar el model turístic per evitar nous episodis conflictius.

REFORMA CONSTITUCIONAL I ESPANYA AL CUL DE SAC

24.08.2011
11:48 h
ves.cat/aP03

blocs.esquerra.cat/huguet

L'acord de salvació nacional espanyola PSOE-PP sobre la reforma constitucional remata la fi del miratge de l'Espanya de la transició. Espanya passa a ser un condomini francoalemany que imposa una disciplina que mai es van aplicar a ells.

L'operació mediàtica de la mesura consisteix en:

1. Fer passar el sector públic com a principal responsable del deute i no els bancs i particulars. Endeutament en més de 2/3 en mans privades.

2. Passar pel mateix raser totes les administracions públiques, siguin quines hagin estat les seves polítiques de despesa i la font dels seus ingressos. Especialment apuntant les comunitats autònomes quan és en 3/4 parts de l'Estat central. I el repartiment entre CA emmascarat perquè algunes de les més endeutades ho són perquè tenen el màxim dèficit fiscal.

La imposició del límit de deute a Catalunya tindrà una virtut: fer saltar pels aires la ficció de l'autogo-

vern. En els 23 anys convergents, com que no es va desenvolupar l'estat del benestar al nivell que ens pertocava i va començar l'endeutament, van dissimular l'espoli fiscal. Quan vam governar les esquerres vam desenvolupar al màxim que pertocava l'estat del benestar aprofitant un bon moment d'ingressos vinculats a l'immobiliari i al final endeutant-nos també. Ara s'ha acabat. A Catalunya li continuen robant un percentatge insòlit del seu PIB i a més no la deixen endeutar. És per això que cal baixar a l'arena i no fer fugues endavant que els deixen el camp lliure a CiU i PSC i les seves servituds. ERC ha d'aterrar a la realitat i tocar la pols perquè baixa a l'era. És un molt bon moment, si hi ha polítics amb nas tàctic i cintura àgil. Perquè no es tracta de sobreexcitar els qui ja estan a favor de la independència. Sinó d'augmentar el seu nombre amb gent que d'entrada només són demòcrates o/i esquerrans. Emplacem a diputats i senadors del PSC i CIU a mullar-se pel referèndum. Ara toca!

OPINIÓ

Miquel Sellarès
Periodista

BILDU, UNA BUFETADA A L'ESTAT

Amb no massa temps, l'estratègia del nacionalisme espanyol i l'Estat que el sustenta aconseguirà que Euskadi i Catalunya emprenguin el seu propi camí en el marc d'una nova Europa. I els únics culpables seran ells mateixos.

La creació d'un govern antinatura PP-PSOE a Euskadi, l'acceptació d'un lehendakari titella com Patxi López, i la marginació del PNB i l'esquerra abertzale ha provocat que no sigui possible que l'Estat hagi captat amb intel·ligència una part de la societat basca cap a la possibilitat d'una entesa en el marc d'un nou estat. Ha estat tot el contrari, ha criminalitzat no sols l'esquerra abertzale, sinó també el nacionalisme democràtic del PNB, intentant destruir el món abertzale amb la seva xarxa d'ikastolas, editorials, publicacions i societats incrustades en la societat basca.

L'Estat, però, massa acostumat a la lluita antite-
rorista, la repressió, la tortura i a utilitzar la presó contra el moviment nacional basc, no ha entès que

aquests són uns temps diferents i que tota la societat basca està canviant. La repressió ja no serveix, i l'excusa de la violència tampoc. I ara l'Estat hauria d'entendre que és l'hora del diàleg i la política amb majúscules. Ara, l'Estat, les seves estructures i clauvegues estan preocupats. La victòria aclaparadora del moviment nacional basc a l'entorn de Bildu no se l'esperaven. Ha estat una bufetada d'aquest moviment en plena cara de l'Estat, que ha respost unit a dècades d'opressió i d'intents d'assimilació nacional espanyola demostrant que el problema basc no era ni és la violència armada d'ETA o de l'Estat, sinó l'opressió política d'un projecte basc sobiranista.

Ara caldrà veure què fan amb Arnaldo Otegi; i si el transformen en un «Mandela», que s'atenguin a les conseqüències. La societat basca hauria d'entendre que potser és l'hora que un Ibarretxe i un Otegi s'entenguin per construir la nació basca, i si ho fessin serien imparables.

LA CONVERGÈNCIA DE L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA BASCA AMENAÇA L'HEGEMONIA DEL PNB A LA COMUNITAT AUTÒNOMA BASCA I FA TRONTOLLAR LA COALICIÓ BASQUISTA NAFARROA BAI A NAVARRA. PER PRIMER COP, L'ESQUERRA ABERTZALE GUANYA EN NOMBRE DE REGIDORS ELECTES

Cap enquesta no ho pronosticava, cap ni una. Però després de les eleccions municipals, la coalició d'esquerra independentista, Bildu, s'ha situat com la força amb més electes municipals a Euskal Herria (incloent Navarra), fins i tot per davant del vell i totpoderós Partit Nacionalista Basc (PNB). Malgrat les il·legalitzacions, malgrat l'assetjament policial, judicial i mediàtic, malgrat l'emprisonament dels seus dirigents més carismàtics —Arnaldo Otegi segueix a la presó—, malgrat l'espasa de Dàmocles del Tribunal Suprem —que havia prèviament il·legalitzat Sortu—, l'esquerra abertzale evidenciava la seva capacitat de resistència i el seu fort arrelament a la societat basca.

Bildu, coalició vertebrada al voltant de la il·legalitzada esquerra abertzale, ha aconseguit els millors resultats de la història per a una organització independentista basca, sumant el 22% dels sufra-

BILDU PREN EUSKADI

Sergi Sol

Director de l'*Esquerra Nacional*

gís, és a dir: 313.231 vots —42.839 a Navarra— i 1.138 electes. I això malgrat que el PNB no només no ha patit cap retrocés electoral, sinó que ha incrementat els seus suports fins a sumar 327.100 vots davant dels 309.378 dels anteriors comicis. Bildu ha guanyat les eleccions en nombre d'electes i ha superat clarament el PSOE a Àlaba, Biscaia i Guipúscoa. En aquesta darrera circumscripció ha estat la força política més votada i ha aconseguit, també per primer cop, el govern de la Diputació de Guipúscoa, a més de la capital, Donostia. Les eleccions han convertit Guipúscoa en un mosaic verd, el color corporatiu de Bildu, i els seus ajuntaments un clam pel retorn a casa dels més de 700 presoners polítics i els centenars d'exiliats. A la majoria de façanes consistorials llueix la clàssica estampa, sobre fons blanc, que resa «Euskal presoak eta iheslariak etxera».

L'esquerra abertzale ha demostrat
la seva força en les darreres
eleccions municipals. © Arxiu

INDEPENDENTISME FRONT BASQUISME

L'èxit esclatant de Bildu a les eleccions municipals basques l'ha situat com el darrer referent —citat un i mil cops— per l'independentisme als Països Catalans, sempre delerosos de trobar referents internacionals. Només cal un breu repàs retrospectiu i recordar el procés de les repúbliques bàltiques o més tard Kosovo i les antigues repúbliques iugoslaves. En el passat, Irlanda també va ser un referent, igual que durant molts anys i també recentment, ho ha estat Euskadi o, en el seu moment, el mateix procés de Nafarroa Bai.

La diferència entre Bildu i el projecte de Nafarroa Bai és notable. El primer és un projecte que es vertebrava a tot Euskal Herria, mentre el segon es circumscriu a Navarra. Però les diferències no són només d'ordre territorial, sinó també ideològiques. Bildu és una coalició d'esquerra independentista —Batasuna, EA i una escissió d'Esquerra Unida— que pot reforçar les seves credencials si finalment Aralar —escissió d'Herri Batasuna— acaba participant de la marca electoral i convergeix amb Bildu, un procés més delicat a Navarra per l'existència —encara vigent però amb clars símptomes d'esgotament i descomposició— de Nafarroa Bai, coalició nacionalista —amb caràcter de front— liderada per Aralar amb el concurs del PNB i altres actors del nacionalisme navarrès de caràcter basquista.

GUIPÚSCOA, LA COSTA BISCAÏNA, EL NORD DE NAVARRA O L'INTERIOR D'ÀLABA S'HAN TENYIT DEL VERD DE BILDU

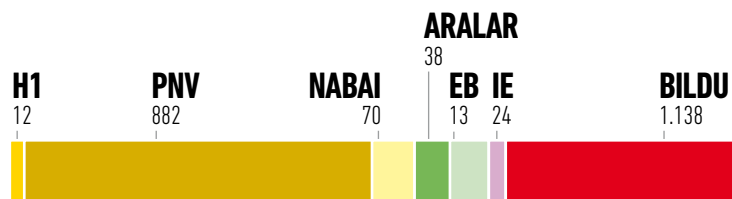
Un recorregut en cotxe impressiona per l'abast del poder municipal de Bildu, que domina a la pràctica totalitat de caps de comarca i que ha obtingut victòries inèdites en aconseguir ajuntaments com el d'Errenteria o Lasarte, feus històrics del PSOE. Però Bildu també s'ha fet amb alcaldies hegemòniques pel PNB, com Oñati, a peus del santuari d'Arantzazu. Allí es constata l'abast dels resultats. En les darreres eleccions, el PNB havia obtingut 8 regidors, 4 la coalició d'Ezker Batua i Aralar, 3 EA, 1 el PSOE i 1 el PP. La candidatura d'ANV —la darrera candidatura de l'esquerra abertzale— havia estat il·legalitzada a la població. Tot i així, va situar-se com a segona força més votada el 2007. El nou Consistori d'Oñati és ara bipartidista: 11 regidors de Bildu i 6 del PNB. La contundència dels resultats parla per si sola. En aquesta població guipuscoana, com en tantes altres, s'ha deixat sentir amb força el sumatori d'Eusko Alkartasuna (EA). Allí on l'esquerra abertzale i EA han sumat, el resultat ha estat una multiplicació exponencial. A Oñati, per separat, EA havia obtingut 659 vots, el 2007, i la il·legal ANV, 1.394. Junts, han obtingut 3.308 vots. Així mateix ha estat a Azpeitia, un altre feu històric del PNB, on Bildu s'ha fet també amb 11 dels 17 regidors.

UN CALC A BISCAIA I ÀLABA

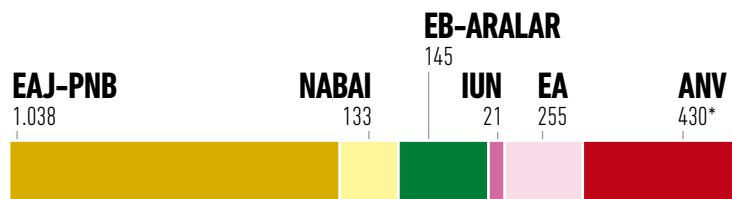
Biscaia i Àlaba també il·lustren aquest «sorpasso». Una excursió per la costa biscaïna, tradicionalment afí al PNB, il·lustra el canvi de tornes. Les poblacions pesqueres de Bermeo, Lekeitio, Gernika o Ondarroa disposen ara d'ajuntaments amb majoria absoluta de Bildu. El cas de Bermeo és simptomàtic com a antic feu jeltzale (del PNB) que, per primer cop, canvia de mans. L'aportació d'EA al litotal biscaí ha estat determinant. De fet, Gernika ja tenia alcalde d'EA, amb 6 regidors. Bildu n'ha aconseguit 12 dels 17 i més del 62% dels sufragis. Rotund. A Biscaia, Bildu s'ha convertit en la segona força política, darrere del PNB. A la població d'Ermua, icona de l'espanyolisme, Bildu ha obtingut 3 regidors, un menys que el PP. A Bilbao ha superat el PSOE i a ciutats industrials com Barakaldo, Santurtzi, Basauri Sestao o Portugalete ha multiplicat

EVOLUCIÓ DELS RESULTATS MUNICIPALS A EUSKAL HERRIA EN NOMBRE DE REGIDORIES

ELECCIONS MUNICIPALS 2011

ELECCIONS MUNICIPALS 2007

*87.307 vots d'ANV es van anul·lar

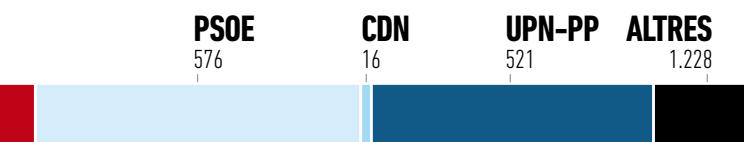
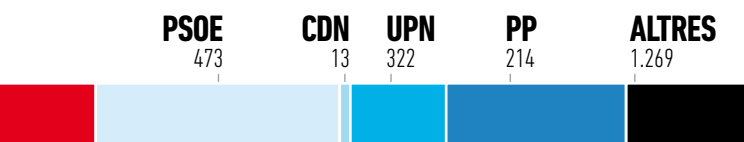
el nombre de vots i ha igualat o fins i tot superat al PP. El PP ha retingut Àlaba, on ha tornat a ser la força més votada i això li ha donat la capital, Vitòria, i la Diputació. Però l'avenç de Bildu ha estat també espectacular. Poblacions com Agurain (Salatierra), zona molt castellanoparlant i poble natal del mític grup de rock radical basc La Polla Records, han donat la majoria absoluta a Bildu. La coalició també ha aconseguit situar-se com la força més votada a Laudio, la segona població de l'herralde —província en basc—, i ha igualat el nombre de regidors de PNB i el PSOE a Vitòria, amb 6 regidors.

NAVARRA, AL SUD TAMBÉ

Navarra, que també celebrava eleccions forals, era un dels territoris on es posava a prova la coalició Bildu, davant la presència de Nafarroa Bai, una coalició molt assentada, integrada per Aralar, EA, PNB, Batzarre i independents. D'entrada, la coalició es va debilitar davant l'aposta d'EA per Bildu. Però tot i així mantenia intactes la majoria de suports. Finalment, Nafarroa Bai ha resistit l'embat però pràcticament només a Iruña (Pamplona) ha superat a Bildu.

A la resta del territori, Bildu ha superat clarament Nafarroa Bai, en poblacions tan significatives com Tafalla o Lizarra, a la Navarra mitja. Allí, Bildu s'ha quedat a un pas de superar UPN, l'antiga marca del PP al territori després de la ruptura. Bildu ha arrasat al nord de Pamplona, al nord de Navarra, sobretot a la comarca de la Sakana —Altsasu, Etxarri-Aranatz, Uharte-Arakil, Urdiain o Bakaiku— o a Leitza —poble nadiu del dirigent d'Aralar, Patxi Zalabeta—, on Bildu s'ha fet amb nou dels onze regidors en disputa. Bildu també ha guanyat clarament a l'àrea pirinenca: Lesaka, Goizueta —poble originari del futbolista José Mari Bakero— o Bera de Bidasoa.

Pel que fa a Iruña, Bildu s'ha situat com a quarta força política, rere UPN, Nafarroa Bai (NB) i el PSOE, si bé amb els mateixos regidors que aquests darrers. A les eleccions forals, Bildu també ha quedat com a quarta força política i ha escurçat notablement les diferències amb el PSOE i PNB. |

Maiorga Ramírez

President d'EA a Navarra
i portaveu de Bildu
al Parlament de Navarra

LA UNITAT, LA CLAU PER A LA INDEPENDÈNCIA

Les reivindicacions nacionals que han de fer front a un Estat imperialista, com és l'espanyol, requereixen d'unitat. Cal avançar el que ens uneix des del compromís amb la democràcia, la justícia social i els drets humans. És una actuació imprescindible per poder confrontar amb solvència amb l'Estat.

Per poder fer-ho és necessari tenir una altura de mires que estigui per sobre del «curt-termini» electoral i al marge d'interessos conjunturals. Es tracta de posar en marxa el país, prioritant els lligams que ens uneixen davant dels que ens divideixen entre totes aquelles organitzacions, entitats i ciutadans i ciutadanes que creuen en la seva nació, que creuen en la independència.

LES NACIONS QUE VOLEM EMANCIPAR-NOS DE L'ESTAT ESPANYOL HEM DE TREBALLAR UNIDES

Aquest procés serà complicat, caldrà superar molts obstacles. Des d'Eusko Alkartasuna hem hagut de fer front, a la vegada, a les ambicions i cobdícies que també des de l'àmbit abertzale han pretès embrutar aquest procés cap a la unitat d'acció política. Malgrat això, la convicció que cal buscar la unitat d'acció ens porta a duplicar esforços per assolir els nostres objectius, en els quals no ens sobra ni un sol vot ni una sola persona.

Així doncs, les nacions que volem emancipar-nos de l'Estat espanyol hem de treballar unides perquè, al cap i a la fi, compartim els mateixos objectius. Per això, Eusko Alkartasuna i Esquerra Republicana de Catalunya tenim la responsabilitat d'aprofundir en el respecte mutu i el treball comú, entre els nostres pobles i organitzacions i remar amb totes les forces en la direcció de les nostres respectives independències.

LA PARTIDA D'ESCACS CONTINUA

EL GOVERN MAS VA APROVAR ELS PRESSUPOSTOS DE LES RETALLADES AMB EL SUPORT DEL PP I LES TRES LLEIS ÒMNIBUS AMB EL DEL PSC

El PP de Sánchez-Camacho va permetre Artur Mas aprovar els pressupostos.

© ACN

Jordi Aranda

L'activitat parlamentària es reprendrà aquest mes de setembre amb el debat de política general, el primer del President Artur Mas, que donarà el tret de sortida al nou curs polític. Un nou curs polític del qual no s'esperen gaires variacions en l'estratègia de geometria variable que Convergència i Unió ha vingut practicant els darrers mesos.

De la mà de PSC i PP

El govern, amb Mas al capdavant, va salvar el curs polític anterior gràcies als pactes amb el PP pels pressupostos i amb el PSC per les tres lleis

òmnibus. Pactes que van permetre al Govern evitar sortir sol als titulars de les retallades socials i de les lleis embut i a la vegada seguir jugant al joc de la indefinició constant.

El president Mas i el seu govern segueixen sense tenir un rumb clar, però malgrat els escàndols del currículum de la Vicepresidenta Joana Ortega, les sortides de to del conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena, i el lamentable espectacle orquestrat pel conseller d'Interior, Felip Puig, a Plaça Catalunya, el Govern ha premut l'accelerador parlamentari amb la intenció d'arribar

a les eleccions generals del mes de novembre amb la feina feta: pressupostos de les retallades aprovats i les tres lleis òmnibus aprovades també; i tot això del bracet de populars i socialistes. No fos cas que es necessitessin sobtadament a Madrid a partir del proper novembre.

El govern dels millors segueix jugant als escacs, no ofereix plantejaments realistes a la sortida de la crisi ni tampoc a l'atzucac autònom més enllà de fer declaracions com «recuperar l'autoestima» o «aixecar Catalunya». Vistos els fets, ja sabem amb qui pretén aixecar-la. |

Anna Simó

Portaveu al Parlament

UN HIVERN FRED

El pròxim període de sessions serà calent políticament i molt fred per a les classes, fins ara, mitjanes i populars. La reforma constitucional per fixar un límit de despesa ha estat un cop de gràcia a la política econòmica contracíclica, que complirà encara més la gestió de la crisi i els seus efectes als Països Catalans i donarà una nova coartada al neoliberalisme que hi governa per continuar «per imposició estatal» el seu pla de retallades en els pressupostos del 2012.

LA REFORMA CONSTITUCIONAL PER FIXAR UN LÍMIT DE DESPESA SERVIRÀ DE COARTADA PER CONTINUAR AMB LES RETALLADES

Els partits polítics catalans hi estem més obligats que mai: el que queda del 2011 hem de consensuar al Parlament un model de finançament que ens permeti recaptar tots els impostos, gestionar-los i liquidar-los i posar-los a consulta de la ciutadania per anar a negociar-los amb la força d'un país al darrere i sense concessions. I, si el concert no fos possible, que CiU compleixi i precipiti la «transició nacional cap al dret a decidir sense límits» i convoqui un referèndum per a l'autodeterminació abans d'acabar la legislatura. Si no, l'hivern serà molt fred, i llarg.

L'ENCAIX IMPOSSIBLE I LA FI DE L'ESTAT DEL BENESTAR

L'EDAT DE JUBILACIÓ ALS 67 I LA REFORMA LABORAL SERAN ALGUNS DELS TRISTOS LLEGATS DEL PSOE

Oriol Duran

El zapaterisme va decidir extingir-se el 20 de novembre. Després d'un any de la dreta espanyola i catalana demanant insistentment eleccions anticipades, serà el proper 20 de novembre quan se celebraran les eleccions espanyoles que tot apunta que portaran fins a la Moncloa el líder del PP, Mariano Rajoy. La legislatura encara no està tancada, però un escenari en què s'evita la negociació pressupostària portarà un mes de setembre dedicat a tancar les reformes que impulsa el PSOE. Serà segurament la repetició d'un

escenari d'un PSOE recolzat pels seus socis, oficials (PNB i CC) i oficinosos (CiU).

Es tancarà també el procés de la crisi econòmica que va començar amb un Zapatero negant la realitat i apostant per seguir amb un sistema econòmic que mostrava la seva fallida, amb l'impuls del Pla E durant la primera meitat de la legislatura i que va seguir amb les reformes que han estat el primer pas de desballestament de l'estat del benestar. L'edat de jubilació als 67 anys i la reforma laboral seran alguns dels tristos llegats que finalment deixarà el PSOE, amb un CiU i

un PNB que han estat, en tot moment, fidels escuders.

L'esquerra catalana

La veu de l'esquerra catalana, contrària a que la crisi la paguessin els més dèbils, ha estat representada per Joan Ridao, Joan Tardà i Francesc Canet, que han defensat l'agenda nacional i una societat més justa i equilibrada. I és sobretot la legislatura que ha tancat el procés estatutari veient que l'únic camí possible per a Catalunya és exercir el dret a decidir. Ja no queda espai per buscar un encaix que el TC ha remarcat que és impossible. |

Joan Ridao

Portaveu
al Congrés

L'ADÉU DE ZP

La legislatura suposarà el final de l'època Zapatero, el president espanyol que va arribar al poder amb el suport de les esquerres i que ha vist com marxava aplaudit només pels banquers. Res se sap d'aquella Espanya on fins i tot els independentistes se sentien còmodes, que li digué ZP a Puigercós set anys enrere. El procés de l'Estatut i les reformes socials per aconseguir els mercats seran el seu llegat. Un llegat que s'ha visualitzat durant la darrera legislatura.

ZAPATERO VA ARRIBAR AL PODER AMB EL SUPORT DE LES ESQUERRES I MARXARÀ APLAUDIT NOMÉS PELS BANQUERS

Una legislatura en què Esquerra ha estat la veu que ha portat l'esperit del 10J a la tribuna del Congrés, que ha impulsat iniciatives com la de la dació en pagament o que ha estirat per aconseguir les balances fiscals. L'oposició a les reformes neoliberals, la defensa de la llengua i la cultura catalanes, o l'aposta perquè la crisi no la paguessin els de sempre ha estat la bandera que els diputats d'ERC hem defensat durant la legislatura que es clou. El repte és seguir sent la veu catalana i d'esquerres durant la propera legislatura, amb un Rajoy que apunta a president i un Duran amb ganes de fer-li de crossa.

L'esquerra catalana ha estat representada per Joan Ridao, Joan Tardà i Francesc Canet.

© Dani Duch

EL GOVERN ABOCA ELS MÉS FEBLES A L'ANGOIXA I LA HUMILIACIÓ

ELS CANVIS EN EL SISTEMA DE PAGAMENT I LA POSTERIOR REFORMA DEL PIRMI DEMOSTREN QUE EL GOVERN CONTINUA ACARNISSANT-SE AMB ELS MÉS FEBLES

La gestió del Govern amb el PIRMI està provocant moltes protestes. © Marina López | ACN

Redacció

El Govern de CiU continua mostrant-se fort amb els febles, després de palesar els darrers mesos que és feble amb els forts. Un cop defensats els interessos dels més rics als quals s'ha eximit de pagar l'Impost de Successions, toca acarnissar-se amb les persones més desfavorides. Als canvis duts a terme en el sistema de pagament de la renda mínima d'inserció, que van abocar el col·lectiu de beneficiaris que ja es troba en una situació familiar i personal molt precària a patir una angoixa i humiliació innecessària, se suma finalment la reforma del PIRMI, mesura

purament ideològica que posa en perill la cohesió social, ja que moltes famílies es queden sense el seu darrer coixí.

Pobresa voluntària

Respecte a la reforma del PIRMI, la portaveu d'Esquerra al Parlament, Anna Simó, va advertir al Govern que «amb un context de crisi i un 20% d'atur, com pot obviar les persones que deixaran de cobrar el subsidi d'atur?». «Sembla que veuen la pobresa com una cosa voluntària i com si els hi fes nosa», va afegir. |

PER ACONSEGUIR EL CONCERT CAL QUE EL GOVERN I ELS PARTITS SIGUIN VALENTS

Un cop celebrada a Madrid la darrera reunió del *Consejo de Política Fiscal y Financiera*, la portaveu d'Esquerra al Parlament, Anna Simó, va tornar a reclamar al Govern de la Generalitat que «sigui valent» i que «faci esforços per aglutinar una majoria política i social per aconseguir un nou model de finançament basat en el concert econòmic».

ATURAR LA REORDENACIÓ DE L'ATENCIÓ PRIMÀRIA I DIALOGAR AMB ELS SECTORS AFECTATS

La diputada d'Esquerra Carme Capdevila va ser molt crítica en la compareixença del conseller Boi Ruiz a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya. Segons Capdevila, «el nou model no aborda de manera principal la sostenibilitat del sistema, creant un paral·lelisme perillós entre retallada del sistema i sostenibilitat».

Pere Bosch

Diputat al Parlament

EL PIRMI: UNA GESTIÓ LAMENTABLE

Les darreres setmanes hem assistit a una gestió francament penosa per part de l'autoanomenat «govern dels millors». El canvi en el sistema de pagament de la renda mínima d'inserció —una modalitat concebuda per atendre les situacions més punyents— ha estat impulsada sense cap tipus de consens, sense informar els ens locals ni els/les treballadors/es socials, sense coordinació entre els departaments

d'Economia i Ocupació i el de Benestar i Família, havent de recórrer a una empresa de treball temporal sense cap coneixement en la matèria i, allò que resulta més lamentable, sense un objectiu clar —en la seva compareixença a la Diputació Permanent, el conseller Mena va afirmar, fins a quatre vegades, que el seu objectiu era «actualitzar les dades i no pas perseguir el frau»!. Més enllà d'aquests despropòsits,

el que resulta més preocupant és la situació d'angoixa i el tracte lamentable al qual s'ha sotmès la gent més feble d'aquest país. No deixa de resultar paradigmàtic que aquest desgavell burocràtic l'origini un govern que enlaira constantment la bandera de la simplificació administrativa. I és que el govern de CiU es va presentar com el de l'excel·lència, però va camí de convertir-se en el de la incompetència.

EL CONGRÉS SERÀ A GIRONA

MÉS DE 2000 MILITANTS INSCRITS AL CONGRÉS DE L'1 D'OCTUBRE

Redacció

El 26è Congrés Nacional d'Esquerra a celebrar el proper 1 d'octubre, i al qual s'han inscrit més de 2.000 militants, tindrà lloc a la ciutat de Girona. Així ho va aprovar el 23 de juliol el Consell Nacional.

Dues ponències

El mateix Consell Nacional va donar compte també del document de bases de la futura ponència política i de la reforma dels Estatuts del partit. Aquests nous Estatuts representen una reforma organitzativa en profunditat, en què hi destaquen els criteris de flexibilitat, desburocratització i la incorporació de la figura del Síndic/ica de la militància.

D'altra banda, el document de bases de la ponència política és un text ampli que

té voluntat de representar el conjunt del col·lectiu d'Esquerra. Aquest text posa èmfasi en la R de republicanisme, atès que en l'actual situació cal reivindicar més que mai els valors republicans.

Els consellers i conselleres nacionals van poder presentar esmenes tant a la ponència política com a la reforma dels Estatuts des del 23 de juliol fins al Consell Nacional que es va celebrar el 3 de setembre. |

El 26è Congrés Nacional d'Esquerra se celebrarà l'1 d'octubre a Girona. © Arxiu

ESQUERRA IMPULSA LA CRACIÓ D'UN FONS DE RESCAT HIPOTECARI

Davant la difícil situació de moltes famílies que no poden fer front als deutes hipotecaris, el grup parlamentari d'Esquerra, a través del diputat Pere Aragonès, va anunciar la presentació d'una proposta per impulsar la creació d'un fons de rescat hipotecari per a les famílies amb sobreendeutament amb l'objectiu d'evitar l'exclusió social i econòmica, facilitar el manteniment en l'habitatge, evitar els costos de les execucions judicials i permetre la reestructuració del deute tret amb les entitats financeres.

EL CONGRÉS DELS DIPUTATS ESTABLEIX L'EDAT DE JUBILACIÓ ALS 67 ANYS, MALGRAT EL VOT CONTRARI D'ESQUERRA

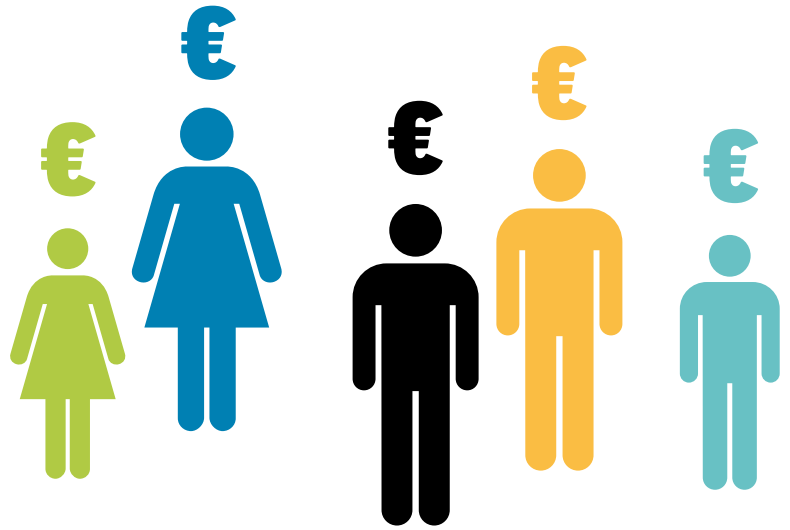
Esquerra es va oposar a la proposta que endarrerix l'edat de jubilació als 67 anys, que es va aprovar de manera definitiva al Congrés dels Diputats el passat mes de juliol. Novament, CiU va ser l'encarregada de donar suport en aquesta votació a un PSOE que esgota la legislatura evidenciant que continua amb el seu gir cap a la dreta.

ÈXIT DE LA 43a EDICIÓ DE LA UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU: AL CANIGÓ LA FLAMA I A PRADA LA METXA

La 43a edició de la Universitat Catalana d'Estiu, punt de trobada, reflexió, debat i formació d'una gran pluralitat de persones d'arreu dels Països Catalans s'ha realitzat als peus del Canigó. La Fundació Irla ha estat l'única entitat que ha organitzat un curs propi en el marc de la Universitat Catalana d'Estiu a banda del programa oficial, que ha rebut una

resposta d'assistència de públic exitosa. Xerrades com l'emotiu homenatge a Víctor Torres, conduït per Jordi Sales, rector de la UCE, i Oriol Junqueras, o la xerrada sobre cultura i republicanisme, protagonitzada per l'exconseller Tresserras, van arrencar els aplaudiments més entusiastes del públic malgrat la calor que es va patir a la vall del Tet.

Lluís Pérez
Polítòleg

LA RENDA BÀSICA

UN NOU DRET DE CIUTADANIA?

LA RENDA BÀSICA ÉS UN INGRÉS PAGAT PER L'ESTAT A CADA MEMBRE DE PLE DRET DE LA SOCIETAT O RESIDENT, AMB L'OBJECTIU DE DEBILITAR LES RELACIONS DE DEPENDÈNCIA ECONÒMICA ENTRE PARTICULARS, TOT AUGMENTANT LA LLIBERTAT DELS CIUTADANS I CIUTADANES

La Renda Bàsica de Ciutadania (RB) és un ingrés pagat per l'Estat —entès en sentit ampli, des del municipi fins organismes com la Unió Europea— a cada membre de ple dret de la societat o resident, fins i tot si no vol treballar de forma remunerada, sense prendre en consideració si és ric o pobre, independentment de quines puguin ser les altres possibles fonts de renda, i sense importar amb qui convisqui. Per tant, hem de tenir una primera precaució: la majoria dels subsidis que darrerament s'han anat implantant arreu de l'Estat espanyol amb el nom de «Renda Bàsi-

ca» —com la «Renda Bàsica d'Emancipació»— no són, en realitat, rendes bàsiques, ja que només es concedeixen a ciutadans/es que reuneixen X condicions.

L'objectiu de l'RB és debilitar les relacions de dependència econòmica entre particulars, tot augmentant la llibertat del ciutadà o la ciutadana. L'origen llunyà d'aquesta proposta es pot rastrejar en autors lligats al republicanisme il·lustrat com Thomas Paine. La proposta moderna de la Renda Bàsica no s'articula com a tal, però, fins a finals dels anys 80, de la mà dels pensadors progressistes Philippe van Parijs i Robert J. van der Veen. A partir de la seva obra s'articulà un ampli moviment arreu del món, que porta ja dues dècades advocant per la implantació de l'RB, moviment que a casa nostra està representat per la Xarxa Renda Bàsica.

Les crítiques a la Renda Bàsica es poden agrupar en dos tipus: les morals i les tècniques. Les primeres afirmen que la proposta és indesitjable. Les segones, que és irrealitzable. La crítica moral més comuna a la Renda Bàsica és que estaria premiant a qui no treballa per sobre d'aquell que sí que ho fa. Els defensors de l'RB

Carme Porta

Exsecretària de Família del departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya

EL DRET A VIURE DIGNAMENT I LLIUREMENT

L'any 2002 ERC va encapçalar al Parlament una proposició de llei per la creació d'una Renda Bàsica de Ciutadania. Era la primera vegada que la proposta sortia del marc acadèmic per convertir-se en una proposta clara i ben fonamentada que mostrava la seva viabilitat.

La nostra societat genera molta riquesa però també molta pobresa, la majoria de la qual es deu a l'atur de llarga du-

rada. En un moment en què els índexs d'atur són alarmants, en què la pobresa també toca de prop les classes mitjanes i en què es veuen perillar els drets socials, una proposta com la de la RBC ens posa sobre la taula la llibertat i la dignitat com a repte, com a fita i com a proposta vàlida en la construcció de futur.

El 19 de maig d'aquell any, des de la tribuna del Parlament vaig defensar:

«La proposta ens posa sobre la taula un canvi en el concepte de justícia social, i aquest repartiment proposat respondria a les disfuncions socioeconòmiques del mercat de treball capitalista. No es legitimaria en base al dret al treball, sinó al dret a viure i ser dignament». Aquesta és la gran proposta de la RBC, una proposta basada en la llibertat republicana, en la llibertat entesa com a no dominació.

responen a aquesta crítica recolzats en dos arguments: el primer, que cal no confondre treball amb treball remunerat —una mestressa de casa treballa però no cobra. I el segon, que la Renda Bàsica no és plantejada com un «ajut», sinó com un dret de ciutadania d'igual manera que ho són l'educació o la sanitat.

Les crítiques tècniques més recurrents són dues. La primera, que la Renda Bàsica és impossible de finançar. La segona és que la implantació de l'RB incentivaria la gent a deixar de treballar remuneradament, la qual cosa seria letal per l'economia i de retruc per la pròpia viabilitat de l'RB. Els defensors i defensores de l'RB han contestat a la primera crítica amb la formulació de diverses propostes de finançament, generalment mitjançant una fiscalitat progressiva i l'eliminació o reducció de determinats subsidis que amb l'RB serien superflus —com ara el d'atur. Una proposta específica pel Principat va ser publicada el 2005 al llibre *La Renda Bàsica de Ciutadania*, de Jordi Arcarons, Àlex Boso, J. A. Noguera i Daniel Raventós, que fixava una RB de 450€ mensuals finançada sobre una reforma de l'IRPF, de la qual, segons els seus

càlculs, es beneficiaria el 70% de la població i només en sortiria perdent el 10% més ric.

La segona crítica, sobre que «amb l'RB ningú no treballaria», és contestada tot assenyalant que una cosa és el concepte en si de l'RB i una altra cosa la quantitat de diners associada a l'RB. En aquest sentit, en general se sol defensar una RB situada al nivell del llindar de la pobresa, amb la qual cosa els incentius per deixar de treballar serien mínims. A més, els i les defensores de l'RB assenyalen que aquesta no comporta els incentius pel no-treball o pel treball submergit que comporten subsidis com el d'atur, i que a més a més pot reforçar tant l'autoocupació, com la formació o el poder de negociació dels sectors econòmicament més vulnerables de la societat —treballadors/es, joves, dones. Tanmateix, tots aquests són debats que segueixen oberts, així com d'altres referents a la implementació pràctica de l'RB un cop formulada la proposta del seu finançament, o si l'hauria de rebre només la ciutadania de ple dret de cada Estat o també la població estrangera resident. |

DANIEL RAVENTÓS

“LA RENDA BÀSICA NO ÉS NOMÉS UNA MESURA CONTRA LA POBRESA, TAMBÉ INCREMENTA LA LLIBERTAT DE LA CIUTADANIA”

Daniel Raventós
Barcelona, 1958

Doctor en Ciències Econòmiques, professor titular de sociologia a la Facultat d'Economia i Empresa de la UB i membre del grup d'investigació GREECS (Grup de Recerca en Ètica Economicosocial i Epistemologia de les Ciències Socials). Va ser militant de la Lliga Comunista Revolucionària des dels 19 anys fins la desaparició d'aquest partit el 1991. És membre fundador, el 2005, i forma part del comitè de redacció, de la revista *Sin Permiso*. Actualment és el president de la Xarxa Renda Bàsica i coordinador de la web d'aquesta associació, i ha dedicat diversos treballs a la renda bàsica i a la teoria normativa republicana.

Cristian Agudo

En què consisteix la renda bàsica universal?

És una assignació monetària a tota persona només pel fet de ser ciutadana o residir en un lloc determinat. Poc té a veure, doncs, amb els subsidis condicionats que hem conegut en els diversos estats de benestar.

De quina manera es finançaria?

Tan important és la quantitat d'una renda bàsica com la forma com es finança. La forma més raonable de fer-ho és a través d'una reforma fiscal. Les persones amb més diners haurien de pagar més del que paguen ara per finançar la renda bàsica. Només a partir d'aquesta reforma és possible la renda bàsica.

Teniu quantificades quines serien les xifres d'una renda bàsica al nostre país?

Sí, el 2003 vam fer un estudi i les dades s'haurien d'actualitzar. Però llavors es podia finançar una renda bàsica de 5.414€ l'any per als adults i de 2.707€ per als menors d'edat amb un tipus impositiu del 49%.

Què passaria amb la resta de subsidis existents en l'actualitat?

Desapareixerien tots els subsidis menors a aquesta quantitat. Aquells pocs que fossin supe-

riors, es mantindrien sense afegir-hi la quantitat corresponent a la renda bàsica.

Com ha afectat la crisi al debat sobre la renda bàsica?

D'una forma molt interessant. L'interès per la renda bàsica s'ha desplaçat dels parlaments als moviments socials. Des de l'esclat de la crisi, moviments com el de la dació d'hipoteques, i especialment el del 15-M, estan expressant molt interès per la renda bàsica. Fet que no és d'estranyar, ja que en una situació com l'actual, la renda bàsica és encara més necessària.

Pot semblar una contradicció proposar aquesta mesura en una època de retallades socials...

Més que una contradicció és una política diametralment oposada a la que s'està duent a terme actualment.

Els detractors de la renda bàsica consideren que la seva aplicació afavoriria el 'parasitisme'. És cert?

Aquesta és una crítica que s'ha utilitzat històricament cada cop que una mesura ha beneficiat les classes populars. A Bèlgica es va fer un estudi amb persones que havien guanyat una loteria que els atorgava un sou vitalici de 1.000€. L'estudi demostrava que la immensa majoria d'aquesta gent continuava treballant i molts d'ells po-

L'INTERÈS PER LA RENDA BÀSICA S'HA DESPLAÇAT DELS PARLAMENTS ALS MOVIMENTS SOCIALS

dien engegar projectes o buscar feines més adequades per a la seva formació. Això reforça allò que els partidaris de la renda bàsica defensem des de fa temps: que no és només una mesura contra la pobresa, sinó que també incrementa la llibertat de bona part de la ciutadania.

També asseguruen que és inviable des d'un punt de vista econòmic...

Diners n'hi ha. Una altra cosa és com es vulguin redistribuir. Tots els organismes, públics i privats, coincideixen en assenyalar que hi ha un frau fiscal molt gran. A més, els darrers anys s'han rebaixat molt els tipus impositius als més rics i, en part, n'estem pagant les conseqüències.

I hi ha qui diu que la renda bàsica afavoriria una major immigració de població pobre...

La primera comunitat autònoma que va posar en marxa una renda mínima d'inserció va ser el País Basc. No hi va haver una immigració massiva des d'altres comunitats. Bàsicament, la gent migra perquè no tenen els mitjans d'existència materials garantits. Mentre aquesta realitat existeixi, intentaran venir a Europa hi hagi o no renda bàsica.

Quina incidència tindria la renda bàsica en el mercat laboral?

En primer lloc, molta gent que no s'atreveix a crear un petit negoci, perquè és molt arriscat, tindria més seguretat per intentar-ho. Segon, determinats salaris haurien d'augmentar per resultar atractius. Molta gent, especialment joves, es veuen obligats a acceptar condicions laborals horroroses perquè no hi ha una altra alternativa. Amb una renda bàsica podrien negar-s'hi. Per últim, la renda bàsica podria complir el paper de caixa de resistència sindical. Actualment fer una vaga legal de llarga durada és molt difícil perquè els treballadors perden el sou cada dia.

Quina és la posició dels partits polítics respecte la renda bàsica?

L'únic partit que actualment defensa la renda bàsica estrictament és Bildu. Altres partits, com Esquerra, ICV i IU, han defensat projectes de llei relacionats.

Els moviments socials sorgits últimament proposen la renda bàsica?

Sí. Fins i tot es comenta que el moviment del 15-M podria incorporar la renda bàsica com un dels seus eixos del seu programa. |

EQUILIBRI EN ELS PACTES

Pere Prat governarà a Manlleu després de l'acord amb ICV-EUiA © Arxiu

Redacció

Una primera aproximació dels pactes que Esquerra ha fet al Principat ens mostra una igualtat contundent a l'hora de configurar els pactes de govern amb les dues forces amb més representació municipal —CIU i PSC. Aquest és un indicador clau per entendre quin és l'origen dels pactes —factors de caràcter local—, tenint present la diversitat i la idiosincràsia en la composició política de cadascun dels

HEM SIGNAT 101 ACORDS, QUE REPRESENTEN LA MEITAT DE LA NOSTRA PRESENCIA ALS GOVERNOS LOCALS

municipis. Som presents al govern en 203 municipis del Principat, dels quals en 102 governem sols.

Respecte del pactes de govern amb altres formacions

polítiques, hem signat un total de 101 acords, fet que representa quasi la meitat de la nostra presència als governs locals. Deixant de banda les alcaldies en les quals Esquerra governa com a únic partit, trobem un escenari molt heterogeni respecte els pactes que ens han portat a l'alcaldia. Amb aquests pactes hem obtingut un total 44 alcaldies —16 compartides, de les quals 9 son a l'inici de mandat—; 21 amb el suport de PSC i 17 amb el de CiU.

Dels pactes de govern destaquen dos grans grups; els pactes amb CiU i PSC i els que s'han fet amb el PSC, CiU i d'altres formacions polítiques, ja sigui en grups de tres o més partits polítics. Tenim 33 pactes amb CiU i 31 amb del PSC, 13 pactes Esquerra-CiU-altres i 7 Esquerra-PSC-altres, on s'inclou per exemple la fórmula del tripartit, que només s'ha dut a terme en 2 municipis. Finalment hi ha 9 governs formats per Esquerra-CiU-PSC-altres i 8 pactes

més minoritaris, dels quals en destaquem, per exemple, els 3 amb ICV, o els 2 amb les CUP. Així doncs, tenint present que el mapa de pactes municipals és dinàmic i canviant podem afirmar que a data d'avui existeix l'equilibri en el nostre mapa de pactes d'aliances. |

PACTES D'ESQUERRA ALS MUNICIPIS

ERC + CiU.....	33
ERC + PSC.....	31
ERC + CiU + altres.....	13
ERC + CiU + PSC + altres ...	9
ERC + PSC + ICV.....	2
ERC + PSC + altres.....	5
ERC + ICV.....	3
ERC + ICV + altres.....	1
ERC + independents.....	2
ERC + CUP.....	2
ERC + PP.....	0
Total pactes.....	101

GOVERNOS D'ESQUERRA

EN SOLITARI.....102

Marc Sanglas

Secretari de Política Municipal

EL MAPA MUNICIPAL, UN MAPA HETEROGENI

Després de les eleccions municipals va començar el procés de negociació de la composició dels governs municipals, un procés complicat atesa l'heterogeneïtat del mapa municipal. Com a norma general, les candidatures d'Esquerra han

respectat el principi de deixar governar la llista més votada, ja sigui sumant-se a un pacte de govern o bé deixant governar en minoria. Ha primat l'interès local, i això es demostra amb l'equilibri existent entre pactes amb PSC o CiU. Val a

dir, a més, que CiU ha primat el pacte amb el PP en alguns indrets on en l'anterior mandat compartíem govern i on actualment era possible amb la suma entre CiU i ERC aconseguir un govern estable. La diferent composició dels

consistoris i les relacions personals entre els regidors condicionen el resultat final dels pactes. Quant a les institucions de segon grau, l'entesa CiU-PP ha passat la piconadora en molts llocs i ha fet inviable plantejar pactes alternatius.

DINAMARCA SOBREPASSA ELS LÍMITS

Elisabet Nebreda

és vocal de la comissió sectorial d'Unió Europea i Política Internacional

És cert. Europa està immersa en una crisi profunda i a molts nivells: econòmica, política, institucional, estratègica. Però si hi

ha una que als europeistes d'esquerres ens hauria de preocupar especialment és la crisi dels valors.

LA VINCULACIÓ XENÒFOBA ENTRE IMMIGRACIÓ I DELINQUÈNCIA ÉS EL VERITABLE REREFONS IDEOLÒGIC

L'article 2 del Tractat de la UE estableix que «La Unió es fonamenta en els valors del respecte a la dignitat humana, llibertat, democràcia, igualtat, estat de dret i respecte als drets humans, inclosos els drets de les persones pertanyents a les minories. Aquests valors són comuns als estats membres en una societat caracteritzada pel pluralisme, la no discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la igualtat entre dones i homes.»

Val la pena aturar-se un moment en la segona part de l'article i llegir-la una altra vegada abans de continuar. Fet? Seguim doncs.

«Dinamarca ha de ser un país segur i farem tot el possible per combatre l'onada de delinqüència que arriba de l'exterior». Amb aquestes paraules el ministre de justícia danès, Lars Barfoed, justificava fa uns mesos la decisió del seu govern de restablir de forma permanent els controls duaners a les seves fronteres amb Alemanya i Suècia i l'atac a un dels pilars i èxits més importants de la UE: la consolidació d'un espai sense fronteres on la llibertat de circulació de persones estava garantit.

Consideracions jurídiques i legals on hi hauria molt a dir a banda, la mesura és fruit d'un acord polític entre el govern i l'extrema dreta: el xenòfob, racista i ultra conservador Partit Popular danès. «No impedirem que els ciutadans normals i els negocis creuin lliurement les fronteres», aclaria Barfoed. La vinculació xenòfoba entre immigració i delinqüència o la selecció de les persones a les qui se li demanarà el passaport a la frontera en virtut del seu color de pell o la seva procedència és el veritable rerefons ideològic, més que no pas tècnic, de la decisió danesa.

Convindria però, no oblidar-nos de felicitar França i Itàlia, els veritables promotors i vencedors d'aquesta croada, i a la resta d'estats europeus per aprovar un acord que insta la Comissió Europea a modificar al setembre l'Acord Schengen per incloure nous supòsits d'excepcionalitat al principi de la lliure circulació de persones.

La raó de fons? L'arribada massiva d'immigrants del nord d'Àfrica accentuada per les revoltes polítiques. Ara proposo que us torneu a llegir l'article 2. Cínic, oi? I preocupant. |

BREUS

L'ACTIVISTA ANTICORRUPCIÓ INDI ANNA HAZARE CONTINUA LA SEVA CROADA

L'activista indi de 74 anys, Anna Hazare, inspirat en les idees de Mahatma Gandhi, va iniciar una vaga de fam amb l'objectiu de pressionar per l'aprovació d'una llei anticorrupció al Parlament indi, on el govern ha presentat un projecte propi que ha provocat crítiques perquè exclou del seu abast el primer ministre i el poder judicial.

PROTESTES A XILE CONTRA LES MESURES PROPOSADES PEL GOVERN EN MATÈRIA EDUCATIVA

Estudiants i professors xilens continuen amb les mobilitzacions per mostrar el seu rebuig al nou paquet de mesures presentat pel govern de Sebastián Piñera, que consisteixen en l'aplicació d'un sistema combinat de beques i crèdits per als estudiants. Piñera apella el diàleg, mentre els estudiants reclamen una millor educació.

DISTURBIS A LONDRES: QUATRE ANYS DE PRESÓ PER INCITAR A LA VIOLÈNCIA A TRAVÉS DE LES XARXES SOCIALS

Després dels aldarulls de les darreres setmanes a Londres, el govern de David Cameron continua amb el seu objectiu de jutjar les persones causants dels incidents. En aquest context, un tribunal de la ciutat de Chester ha condemnat dos homes a quatre anys de presó cadascun per incitar a la violència a través de Facebook.

DE L'HORT A CASA A COP DE 'CLIC'

Marc Pidelaserra

Redacció

En plena crisi econòmica un grup de cinc famílies de pagesos i una de forners van decidir que ja n'hi havia prou d'essllomar-se i haver-se de sotmetre a les lleis del mercat. L'any 2008 van decidir associar-se per crear el seu propi canal de comercialització dels seus productes, eliminant els intermediaris i potenciant el tracte directe amb la clientela. Amb internet com a principal aliat, va néixer la cooperativa agroalimentària Can Perol, a Sant Vicenç dels Horts.

Amb un sol cop d'ull a la seva plana web podem observar la prosperitat de l'empresa. Actualment comercialitzen més de 100 productes agraris i transformats, des de les delicioses cireres del Baix Llobregat fins a magdalenes i cremes de xocolata. L'èxit de la iniciativa li va valer el premi a la millor iniciativa empresarial d'innovació de la Vall Baixa, que atorguen 11 municipis del Baix Llobregat. Actualment, Can Perol serveix productes agroalimentaris de qualitat a 350 famílies a la setmana de mitjana, i el 2010 van facturat 1.100.000 euros.

CAN PEROL ELIMINA ELS INTERMEDIARIS I FA ARRIBAR DIRECTAMENT AL CONSUMIDOR PRODUCTES AGROECOLÒGICS

El funcionament de l'empresa és el següent: Can Perol disposa de diversos camps repartits entre les comarques del Baix Llobregat i l'Anoia, on conreen els productes agraris. També tenen la pastisseria Vila, on s'elaboren diferents tipus de pa i altres productes de rebosteria. Amb contacte amb altres pagesos i cooperatives, Can Perol agrupa tots aquests productes en el seu obrador de Sant Vicenç dels Horts, i des d'allí els distribueix als consumidors.

Des de casa, ens hem de registrar a l'empresa des de la seva plana web, i podem navegar pels 5 grups de productes que comercialitzen: fruita, verdura, pa i pastissos, elaborats i/o transformats i packs/cistelles, on apareixen tots els productes de Can Perol. L'oferta de productes corresponents a fruita i verdura varia en funció de la temporada. Un cop tinguem la nostra selecció feta, adquirim els productes i en qüestió de 24-48 hores el rebem a casa.

L'AGROECOLOGIA

A part de la comoditat de la rebre el producte a casa, l'empresa basa també l'èxit del seu projecte en la qualitat dels productes que comercialitzen. I per aconseguir aquesta excel·lència produeixen productes agroecològics. L'agroecologia com a ciència estudia tots els processos ecològics, socials i econòmics que afecten d'una manera o una altra al sistema agrari. L'equilibri entre els tres tipus de processos dona com a resultat un sistema agrari realment sostenible. Can Perol busca produir i comercialitzar un producte que sigui ecològicament, socialment i econòmicament sostenible.

Així, potenciant el sector primari de la comarca, eliminant intermediaris i que la pagesia rebí un preu just pels productes i uns productes d'alta qualitat són la fórmula d'èxit de Can Perol. |

LAIA MATEU COFUNDADORA CAN PEROL

Com va sorgir la iniciativa de vendre per internet?

Necessitàvem una eina pràctica per nosaltres i per les famílies. Internet, en aquest sentit, és perfecte. Permet al consumidor una gran llibertat per fer la comanda quan vulgui i com vulgui, i a nosaltres en permet tenir una molt bona organització.

A quins municipis produïu?

Els nostres camps estan principalment al Baix Llobregat i a l'Anoia. Climàticament tenim la sort de tenir camps a les planes de Sant Boi de Llobregat —on hi cultivem l'horta— i alhora, a les terrasses de municipis com Torrelles de Llobregat —on hi cultivem arbres fruiters.

Quina capacitat i voluntat teniu d'ampliar la cooperativa i tenir més personal?

Tenim tota la voluntat per a seguir consolidant el projecte. Volem créixer sostingudament amb un objectiu molt clar: Can Perol ha de seguir sent una plataforma per a valoritzar les produccions agràries de la nostra comarca. L'únic sentit que té Can Perol per a nosaltres és que la pagesia pugui viure dignament del treball de la terra.

Us ha afectat la crisi?

Tenim la sort —o la desgràcia, no ho sabem— d'haver nascut com empresa en l'època de crisi, i per tant no sabem com ens aniria en un període de no crisi. I la realitat és que estem molt contents... pensem que, si tot-hom diu que són moments difícils i nosaltres continuem endavant, vol dir que el projecte té molt de sentit.

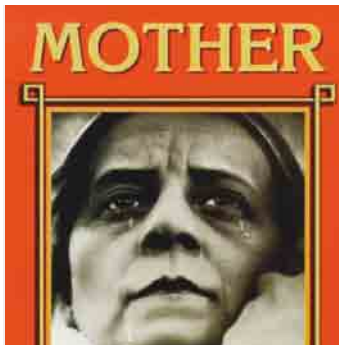
DESCOBRINT ORIOL JUNQUERAS

La gran virtut del llibre-entrevista a Oriol Junqueras, que signa el periodista Bernat Ferrer, és la possibilitat de descobrir el personatge tal com es manifesta, sense filtre ni intermediaris. Ras i curt: Oriol Junqueras es despulla i se'ns mostra tant a nivell humà com polític. El propinent president d'Esquerra —encapçala l'única candidatura que es presenta a les eleccions internes fent tàndem amb la vigatana Marta Rovira— no és cap desconegut per a la militància republicana ni per al conjunt de la ciutadania. Però el llibre ajuda a conèixer i a entendre el seu bagatge i la seva trajectòria, els seus referents, la multitud de matisos dels quals manifesta haver-se imbuït, la seva vessant acadèmica —és professor a la UAB—, la seva visió estratègica, la seva aposta per Esquerra Republicana, la vindicació d'una actitud «per fer avançar el país» o la seva trajectòria vital des del seu naixement a Sant Andreu del Palomar fins a liderar la candidatura d'ERC a Sant Vicenç dels Horts, població de la qual en va ser escollit alcalde al juny desbancant del Govern una coalició formada pel PSC i el PP. |

**EL PROPINENT
PRESIDENT D'ESQUERRA
ES DESPULLA I ENS MOSTRA
LA VESSANT HUMANA,
PROFESSIONAL I POLÍTICA**

Converses amb Oriol Junqueras
Bernat Ferrer
Viena Edicions
2011

PABLO MILANÉS

Aquest compositor, cantant i guitarrista cubà va ser un dels fundadors de la Nova Trova Cubana. Sempre ha expressat el seu compromís polític, criticant els errors de la Revolució Cubana, sense deixar de defensar-la.

'PATHS OF GLORY'

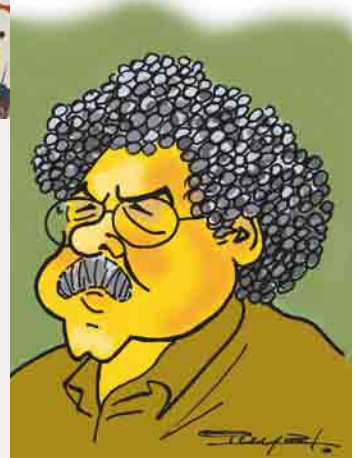
Una de les pel·lícules més reconegudes en l'extensa trajectòria cinematogràfica d'Stanley Kubrick. Ambientada en la Primera Guerra Mundial i estrenada el 1957, és considerada com un clàssic antimilitar.

RECOMANA

JOAN TARDÀ

Cornellà de Llobregat, 1953
Diputat al Congrés

'LA MARE'

Obra de Màxim Gorki, escriptor identificat amb el moviment revolucionari rus, en la qual relata l'evolució del pensament de la mare d'un obrer socialista, així com l'entorn de la Rússia revolucionària.

MOLT HONORABLE PRESIDENT BARRERA

Ernest Benach

Expresident del Parlament de Catalunya

El president Barrera ens ha deixat. Aquests darrers dies han estat moltes les persones, i des de moltes tribunes, que han parlat del nostre company de partit, i no sempre amb la justícia que caldria, ni per a ell, ni per a Esquerra Republicana de Catalunya.

Heribert Barrera va servir amb fidelitat unes idees, un projecte polític i va ser lleial, per damunt de tot, al país. I ho va fer en situacions difícils, en escenaris adversos, en tribunes de gran ressò i audiència.

Per ser justos hauríem de repassar molts aspectes de la vida del president Barrera. Començant per la seva vinculació amb el partit, amb etapes brillants i també amb moments crítics, però amb una presència constant i insubornable. És cert que Heribert Barrera no sempre va coincidir amb el que deia la direcció de torn d'ERC,

El president Barrera en un acte al Parlament de Catalunya. © Arxiu

però també és cert que va ser encara més crític amb la resta de partits, i molt especialment amb el sistema. L'evolució ideològica del Barrera confederal al Barrera independentista, al cap i a la fi és el preludi del que molts catalans acabaran assumint. Ho va dir perfectament en la manifestació del 10-J: «Tenim pressa!». I tant que tenim pressa, president.

Tanmateix voldria destacar un aspecte que no s'ha remarcat prou: el president

Barrera com a inspirador d'una arquitectura institucional del tot indispensable per a què la nació existeixi. Sovint es diu que la nació és la seva gent, i és ben cert. Però les nacions també són les institucions, i en aquest sentit, que Barrera fos el primer president del Parlament recuperat era garantia de lligam amb les institucions republicanes i també era garantia que la nació tenia gent i començava a tenir institucions. I ser el primer president del Parlament

recuperat era d'una complexitat extraordinària. Aquella presidència que va ser clau per al país, també va tenir un alt cost per ERC, però sembla que aquest sigui el nostre destí, servir la pàtria per damunt dels interessos de partit perquè, al capdavant, aquest partit només té sentit si treballa per Catalunya i la llibertat, tal com ho va fer tota la seva vida el Molt Honorable Heribert Barrera. El nostre sentit, sincer i respectuós homenatge president! |

L'HOME QUE ES VA PLANTAR DAVANT LA MONARQUIA I LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

Sergi Sol

Hi ha moments en la vida de les persones transcendents, moments en què cal prendre una decisió i no claudicar davant la pressió i les arts retòriques d'un possibilisme mal entès que a cop de renúncies vol albirar avenços. Probablement, en la longeva vida d'Heribert Barrera, una decisió clau va ser el plebiscit constitucional i l'acceptació de la monarquia ins-

taurada en la persona de Joan Carles de Borbó, pel mateix general Franco. Aquell dia l'ERC de Barrera —que aleshores es proclamava federalista— es va plantar i no va passar pel sedàs constitucional que sí es van empassar la resta de partits: de Pujol (CDC) a Reventós (PSC) passant pel PSUC del Guti, els mateixos que després renunciarien al concert econòmic amb Miquel Roca com a ponent constitucional.

Barrera —com Víctor Torres— representava un fil de continuïtat històrica rotund amb la República, tant per la seva militància al partit de Macià i Companys com per unes conviccions i un compromís que el van portar a participar activament en el conflicte bèl·lic contra l'exèrcit franquista i a mantenir, a l'exili, la flama d'ERC, de la República i de la dignitat nacional front les claudicacions d'altres.

Sant Boi va acollir la primera concentració tolerada pel règim franquista l'11 de setembre de 1976.

© Arxiu

Josep Huguet

President de la Fundació Josep Irla

L'11 DE SETEMBRE DE 1976 DE LA RUPTURA A LA REFORMA

LA CONCENTRACIÓ TOLERADA PEL RÈGIM FRANQUISTA A SANT BOI DE LLOBREGAT L'ONZE DE SETEMBRE DEL 1976 MARCA EL MOMENT CULMINANT I ALHORA EL PRINCIPI DE LA FI DE L'AMPLI I UNITARI MOVIMENT DEMOCRÀTIC ESTABLERT ALS INICIS DELS ANYS 70 A CATALUNYA

Vaig ser-hi, com a membre de l'Assemblea democràtica del Bages i del PSAN. La concentració tolerada pel règim franquista a Sant Boi de Llobregat l'onze de setembre del 1976, marca el moment culminant i alhora el principi de la fi de l'ampli i unitari moviment democràtic establert als inicis dels anys 70 a Catalunya. Les milers de persones concentrades a Sant Boi eren justament el conjunt de quadres polítics i socials —doble militància obligatò-

L'acte convocat per l'Assemblea de Catalunya va comptar amb la presència massiva de la ciutadania. © Arxiu

ria en aquella època— que impulsaven des dels incipients o vells partits polítics i sindicats clandestins, fins als milers d'entitats culturals, esportives o de lleure legals, però que servien de plataforma de divulgació dels valors democràtics i catalanistes.

El governador civil Salvador Sánchez Terán va prohibir que es fes al Parc de la Ciutadella per evitar el malestar dels militars que tenien i tenen encara el lloc com a botí de guerra borbònic —la capella castrense és el darrer testimoni amb els casaments militars i policials que s'hi produeixen d'aquell botí de guerra. Llavors, l'historiador José Benet, un dels homes forts de l'Assemblea de Catalunya, va proposar Sant Boi com a població que acollia les restes de Rafael de Casanovas, i així va ser.

Les organitzacions populars adherides a l'Assemblea de Catalunya, el PSUC i els partits polítics de l'extrema esquerra, des dels maoïstes o els trotskistes fins al PSAN, van aportar les masses a l'acte. La resta de formacions eren grups minoritaris de quadres amb escassa implantació social en aquells moments. De fet, tant CDC com el PSC s'acabaven de constituir, dos anys abans, preparant-se per a ser partits determinants en el nou règim sorgit de la transició que s'albirava. ERC s'estava refent amb escassíssims efectius.

La configuració de l'acte demostrava els diversos cercles polítics que hi confluïen. Es va donar la paraula a Octavi Saltor com a representant de la Lliga Catalana, molts dels membres de la qual havien col·laborat o assentit silenciosament amb el règim franquista. Sense haver realitzat eleccions democràtiques, es re-

DEL RECORD D'AQUELLA DATA HEM DE TREURE ARGUMENTS PER COMPLETAR EL CAMÍ CAP A L'ESTAT PROPI

servava un espai per veure si el catalanisme de dretes col·laboracionista tindria un paper en el futur sistema. Després ja es va veure que no, i aquest espai històric era apropiat, sobretot per CiU i, en menor grau, per a Coalició Catalana/UCD (Anton Cañellas) i més tard AP/PP. A l'acte es donava la paraula a Miquel Roca Junyent en representació del Consell de forces polítiques de Catalunya on s'agrupaven tots els partits catalans antifranquistes. Aquest Consell, creat el 1975, després de mort de Franco, va ampliar-se amb CDC, EDC, PSAN i PSC-R, l'anterior Coordinadora de forces polítiques que s'inicià l'any 1967 a partir de la proposta feta per Front Nacional de Catalunya en el seu document *La unitat a través de l'acció*, que formula un plantejament estratègic de la necessitat d'incloure els comunistes en les instàncies unitàries catalanes. El 3 de juliol de 1968 aprovà la seva Declaració política, que donaria a conèixer el desembre de 1969. Aquesta instància unitària agrupava ERC, el FNC i el MSC, que el 1974 es transformaria en CSC, UDC i el PSUC. L'any 1974 s'incorporen el PCC i el PPC de Colòmines.

CONSELL DISSOLT AMB LES ELECCIONS DEL 1977

Finalment, prengué la paraula Jordi Carbonell, aleshores la persona amb més carisma de l'«Assemblea d'intel·lectuals», que fou el detonant en la creació de l'Assemblea de Catalunya –Amnistia, llibertats democràtiques i drets socials, Estatut del 32 com a pas cap a l'autodeterminació, solidaritat. Home clau per la seva capacitat de diàleg, però amb fermes conviccions lingüístiques, socials i nacionals, va ser triat per representar el que de fet era el moviment popular més important antifranquista de l'Estat. Va ser allà on va pronunciar la famosa frase: «Que la prudència no ens faci traïdors».

És fàcil de contextualitzar. En aquells moments, els partits polítics que aspiraven a homologacions de les internacionals democristianes, liberals, socialistes i comunistes ja havien entrat en la roda de negociacions amb el règim per tal d'acceptar passar de la ruptura democràtica a una reforma de mínims. Això es va traduir en els mesos posteriors a aquell 11 de setembre amb la fredor amb què van realitzar la campanya oficial per l'abstenció al referèndum Suárez i a l'acceptació, de facto, de la legalització a la carta que el règim va anar produint amb comptagotes per donar avantatges de sortida a la dreta, després a la socialdemocràcia i finalment –setmana santa del 1977– a l'eurocomunisme. Quedaven fora d'aquesta legalització ERC per republicana, el PSAN per independentista, i les PTE, LC, etc. per marxistes radicals.

Jordi Carbonell, profèticament, advertia que la tria per la reforma pactada, de fet provocava la ruptura del front democràtic. I tot i que aquella maniobra va permetre els reformistes ser encara avui els qui dominen majoritàriament l'espai polític a Catalunya, això s'ha fet a un preu molt alt pel país. Una transició mal feta que ens ha portat a una llei d'amnistia/amnèsia, que ha permès el rearmament del tardofranquisme –l'únic lloc d'Europa on la dreta feixista no va ser inhabilitada políticament–, i finalment portar l'autonomia al cul de sac constitucional. El 23-F i Tejero van ser el símptoma del fracàs d'una transició cap a una plena democràcia. Ens vam quedar amb una democràcia de baixa intensitat, això sí, en mans dels signants de fet d'aquella reforma pactada: franquistes ara; PP, CiU, PSC i IC, abans PSUC.

Del record d'aquell 11 de setembre del 1976 n'hem de treure arguments per completar el camí cap a una democràcia plena, només possible amb un Estat propi. |

ENTREVISTA

Jordi Carbonell
Expresident d'Esquerra

Què és el que més recorda de la manifestació de l'11 de setembre de 1976?

Recordo sobretot la quantitat de gent que hi havia i l'esperit nacional que es respirava a la plaça. Aquell va ser el primer acte autoritzat, després del franquisme –tot i que va ser autoritzat per la pressió popular– i també va ser l'únic acte rupturista a tot l'Estat. El que més recordo és la força de la gent.

Era conscient llavors que el seu discurs seria llargament recordat?

Quan dius una cosa no saps si tindrà repercussió o no. El fet és que la frase «que la prudència no ens faci traïdors» va fer fortuna. Molta gent la repetia i la va acceptar com a pròpia. Amb aquesta frase es mostrava la protesta contra l'actitud de la política catalana envers Espanya, consistent en el peix al cove.

Per què la unitat del catalanisme no va tenir continuïtat posteriorment?

Perquè hi va haver un abandonament de la tensió que requereix una negociació amb l'Estat. L'Estat és molt fort i en una negociació amb

l'Estat és necessària una tensió que en aquell moment no hi va ser. Per això la transició va ser una contínua cessió dels drets del país.

És comparable aquella manifestació a la que vam viure el 10 de juliol de l'any passat?

La manifestació del 10 de juliol va ser molt bonica i veritablement espontània i nascuda de la realitat del que pensa la gent d'aquest país.

El que ha passat després de la manifestació de l'any passat és comparable també al que va passar el 1976?

En certa manera, però hem passat d'una situació en què l'independentisme era absolutament marginal a una situació en què la independència es troba al centre de la política catalana. En aquests moments, fins i tot Jordi Pujol reclama la independència. És un canvi realment important i aquest canvi no ha sorgit del no res. És fruit de la feina de molta gent.

PER SABER-NE MÉS...

Jordi Carbonell. Entre l'amor i la lluita. Memòries

Editorial Proa
2010

UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

PRADA Diversos dirigents d'Esquerra, com Anna Simó, Josep Huguet i Oriol Junqueras, han participat a les Jornades de la Fundació Josep Irla, celebrades en el marc de la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada de Conflent.

NOVA EXECUTIVA COMARCAL

LLADÓ El Congrés Comarcal de l'Alt Empordà, celebrat a Lladó, va escollir la nova executiva comarcal. Encapçalada per David Pujol, la nova executiva combina experiència i renovació i compta amb persones de diversos sectors professionals.

PER LA DIADA L'ESTELADA AL BALCÓ

VALLS Esquerra-Valls promou la campanya *Per la Diada l'estelada al balcó*, després que la moció d'ERC presentada conjuntament amb la CUP no va reeixir per un triple empat i perquè el vot en blanc de l'alcaldia no va fer desempatar el resultat.

TEATRE PER A ADULTS

BARCELONA L'Ateneu Republicà de Sant Andreu promou un taller de teatre per a persones adultes amb els objectius d'aprendre tècnica teatral i potenciar la creativitat a un preu assequible per als veïns i veïnes del barri.

REBUIG A LA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ

ONTINYENT Esquerra-Ontinyent ha manifestat el seu rebuig a la instal·lació de la línia d'alta tensió entre Ontinyent i el port d'Albaida perquè aquesta línia suposarà una acceleració de la desertització i erosió del sòl.

CONTRA LA RETALLADA SANITÀRIA

GARRAF Esquerra-Garraf va voler denunciar les retallades que en l'àmbit de la sanitat està aplicant el nou govern de la Generalitat i que ha estat afectant greument els serveis sanitaris en un bon nombre de municipis de la comarca.

GENT D'ESQUERRA **JORDI GOST**

Com valoren els resultats electorals d'Esquerra-Tiana?

Faig una valoració molt positiva dels nostres recents resultats electorals. Hem augmentat en vots i hem doblat el nombre de regidors. Aquest fet em fa estar doblement content: d'una banda per haver assolit el nostre objectiu electoral i haver estat decisius a l'hora de constituir el Govern municipal; i de l'altra per haver-ho

aconseguit en un moment gens favorable per a la nostra marca.

Quines seran les vostres prioritats des del Govern?

La nostra prioritat són les persones i també l'entorn. Al Govern hem assumit les àrees de promoció local i serveis a les persones, fet que ens permetrà treballar per la promoció econòmica de Tiana i per la nostra ciutadania, en

totes les franges d'edat. Som ben conscients que en l'actual situació de crisi econòmica el que cal és molta creativitat i coneixement per poder avançar, però estem convençuts que podrem fer de Tiana una vila de futur sense perdre la identitat que ens fa ser el que som.

Quines són les teves aficions?

Les meves filles, la música i la gastronomia.

Jordi Gost Barcelona, 1971

Primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Tiana i portaveu municipal d'Esquerra-Tiana.

AGENDA

ONZE SETEMBRE 2011 DIADA DE CATALUNYA

BARCELONA

9.30 H

Ofrena floral

al monument de Rafael de Casanovas. Concentració a Arc de Triomf, enguany a les 9.30 h.

SANT BOI

11.30 H

Concentració

Plaça de l'Ajuntament

SANT BOI

12 H

Acte polític

Plaça de l'Església

BARCELONA

14 H

Dinar popular de la Diada

Carrer Bruc, entre Trafalgar i Ronda Sant Pere.

Amb parlaments de Jordi Castellana, Oriol Amorós i Joan Puigcercós.

Venda de tiquets (15€) a la Federació de Barcelona (carrer Palau, 2), al telèfon 93 317 15 13 o a barcelona@esquerra.org

BARCELONA

17 H

Manifestació

Plaça Urquinaona

ESQUERRA 26è CONGRÉS NACIONAL

La militància d'Esquerra escollirà properament la nova direcció del partit i prendrà part del 26è Congrés Nacional que ha de definir l'estratègia política per als pròxims anys.

DISSABTE 17 SETEMBRE

Elecció de la Presidència i la Secretaria General

De 10 a 19 hores, al col·legi electoral indicat al full de pagament de la quota del Congrés

DISSABTE 1 OCTUBRE

Plenari del Congrés Nacional

De 9 a 24 hores
Palau de Congressos de Girona

Més informació

esquerra.cat/26congresnacional

